

UZASADNIENIE

Oskarżony D. W. (1) ma 39 lat jest obywatelem polskim, aktualnie pozostaje bezrobotny, bez prawa do zasiłku w przeszłości był dwukrotnie karany za przestępstwa: z art. 258 § 2 kk i inne – wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 28.06.2004r. na kare łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 13 marca 2013r. w sprawie II K 181/14 za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks na kare grzywny.

Dowód: Dane o karalności oskarżonego k. 236, odpisy wyroków skazujących k.254 -333.

Oskarżony D. W. (1) do końca 2013r. prowadził działalność gospodarczą pod nazwa (...) z siedzibą w R.. W dniu 17 czerwca 2013r. zawarł z firmą (...) sp. z o.o. w K. umowę dzierżawy rusztowań i szalunków wraz z osprzętem. Na jej podstawie oskarżony pobrał z pokrzywdzonej spółki sprzęt na kwotę 60,567,45 zł. Do odbioru tego oprzyrządowania oskarżony upoważnił swoich pracowników w szczególności kierownika budowy (Ł. F.), którą firma oskarżonego prowadziła w R. przy ul. (...) na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Wydzierżawione przez oskarżonego rusztowania i szalunki zostały przywiezione na teren w/w budowy, a po zaprzestaniu prac budowlanych przez firmę (...) oskarżony przywłaszczył w/w sprzęt rozporządzając nim w nieustalony sposób. Jeszcze wcześniej, po odbiorze całej partii sprzętu od firmy (...) oskarżony dopuszczał się zwłoki z zapłatą czynszu dzierżawnego, nie reagował również na liczne interwencje telefoniczne, osobiste, jak i pisemne. W związku z powyższym spółka (...) pismem z dnia 6.11.2013r. wypowiedziała umowę z oskarżonym w trybie natychmiastowym oraz wezwała do natychmiastowego zwrotu dzierżawionego sprzętu. Oskarżony nie zareagował na to wezwanie, a przedstawiciele pokrzywdzonej spółki nie mogli nawiązać z oskarżonym kontaktu gdyż ten zlikwidował swoją działalność oraz zmienił numer telefonu.

Dowód: odpis umowy z firma (...) (k. 6-15, 81-90), odpisy pisemnego upoważnienia do odbioru sprzętu dla Ł. F. (k. 16), odpisy protokołów odbioru sprzętu (k. 28-29, 95-98), odpisy dokumentacji dotyczącej firmy (...) (k. 31-35), zeznania M. W. (k. 61-64, 358-359), wezwania do zapłaty czynszu dzierżawnego wraz z notami obciążeniowymi (k. 78, 103-106), zeznania Ł. F. (k. 166-167, 219-220, 372-373), zeznania M. B. (k. 183-184, 199-200, 373), zeznania P. K. (k. 203-204, 370), zeznania B. K. (k. 205-206, 370-371), odpis umowy o prace Ł. F. (k. 221), odpis protokołu zdawczo – odbiorczy przedmiotowego osprzętu pomiędzy Ł. F., a oskarżonym D. W. (1) (k. 223), zeznania A. K.(k. 371-372), odpisy faktur wystawianych przez pokrzywdzoną spółkę firmie oskarżonego (k. 36-55, 106-108), odpis pisma z rozwiązaniem umowy pokrzywdzonej spółki z oskarżonym (k. 56-58), pismo informacyjne spółdzielni (...) (k. 383), pismo informacyjne (...) Funduszu (...) (k. 385), zeznania P. D. (k. 394-395), zeznania M. J. (k. 430-433), dokumentacja związana z odbiorem szalunków przez firmę (...) (k. 442-447), zeznania B. B. (k. 448-449).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przesłuchiwany przed sądem zaprzeczał, iż dopuścił się zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż pod koniec okresu prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej popadł w kłopoty finansowe, potwierdził iż podpisał przedmiotową umowę dzierżawy z firma (...), ale nie ma wiedzy co się stało z szalunkami, które wydzierżawił. Dowodził iż szalunki te zabrała firma leasingowa, która z terenu budowy zabierała należący do siebie osprzęt (chodzi o (...) Fundusz (...)). Oskarżony wyjaśniał, że na terenie budowy gdzie szalunki były wykorzystywane pracowali M. B. oraz Ł. F. i to oni powinni rozliczyć się z dzierżawionych szalunków. Oskarżony nie kojarzy żadnych konkretnych rozmów z firmą (...) w szczególności na temat zadłużenia w zapłacie czynszu dzierżawy. O tym, że sprzęt nie został zwrócony firmie (...) oskarżony miał dowiedzieć się dopiero od policji w związku z przedmiotowym postępowaniem. Innym jeszcze przypuszczalnym powodem utraty szalunków miał być według oskarżonego ich zabór przez firmę, która kontynuowała prace budowlane na obiekcie w R. przy ul. (...) (por. k. 228-229, 369-370). Po wysłuchaniu zeznań Ł. F. oskarżony wycofał się z zarzutów jakoby to ten ostatni był odpowiedzialny za nierozliczenie się z firma (...) (k. 373).

Sąd zważył co następuje:

Wina oraz sprawstwo oskarżonego zdaniem sądu nie budzą wątpliwości. Zasadnicza część okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie pozostaje bezsporna. Niewątpliwie mianowicie oskarżony podpisał umowę z firmą (...) (porównaj k. 6 do 15). Bezspornie odebrał sprzęt objęty tą umową (por. k. 16, 219 - 220, 28- 29, 95 - 98). Okoliczności odbioru sprzętu potwierdzają świadkowie Ł. F. (por. k. 372 – 373), P. K. (por. k. 203-204), B. K. (por. k. 370-371). W sprawie bezsporne wreszcie pozostaje to, że oskarżony nie regulował w sposób terminowy czynszów dzierżawnych, co było powodem wypowiedzenia umowy przez firmę (...) (porównaj k. 56-58). Przesłuchani w sprawie pracownicy spółki (...) relacjonują swoje czynności związane z próbami wyegzekwowania od oskarżonego zapłaty zaległych czynszów (porównaj zeznania A. K. k. 371-372, M. W. k. 61-64, 358-359). Dla oskarżonego były wysyłane wezwania do zapłaty (k. 78), wystawiane były też noty obciążeniowe (k. 103-106). Całość tych okoliczności pozostaje bezsporna - oskarżony ustaleń tych nie kwestionował. Nie ulega żadnym wątpliwościom fakt, iż D. W. (1) po rozwiązaniu z nim umowy dzierżawy przedmiotowego sprzętu miał obowiązek natychmiastowego (w ciągu 3 dni) jego zwrócenia właścicielowi i z obowiązku tego się nie wywiązał. Oskarżony tłumaczył to bądź niedopatrzzeniami swoich pracowników odpowiedzialnych za osprzęt na budowie (chodzi o Ł. F. oraz M. B.). Wskazywał w dalszej kolejności możliwość zaboru sprzętu przez bądź to firmę, która kontynuowała prace budowlane w tym samym miejscu, względnie przez firmę leasingową, która z terenu budowy odbierała swój własny sprzęt. Wszystkie te twierdzenia oskarżonego okazały się nieprawdziwe. Sąd przesłuchał w toku przewodu sądowego Ł. F. i M. B., którzy kategorycznie zaprzeczyli sugestiom oskarżonego. Ł. F. powołał się na protokół zdawczo – odbiorczy, gdzie widnieje cały sprzęt objęty zarzutem aktu oskarżenia, a zgodnie z tym dokumentem oskarżony kwitował przekazanie mu tego sprzętu w chwili zakończenia pracy przez Ł. F. (porównaj k. 223). Po przedstawieniu oskarżonemu tego dokumentu D. W. (1) wycofał się z sugestii co do nieuczciwości działań swoich pracowników. (por. k. 273). Weryfikując dalej linię obrony oskarżonego sąd przesłuchał na rozprawie osoby odpowiedzialne za odbiór sprzętu z ramienia firmy leasingowej (porównaj zeznania B. B. k. 448-449) oraz za kontynuowanie prac w tym samym miejscu (por. zeznania P. D. k. 394-395). Świadkowie ci kategorycznie zaprzeczyli analizowanym twierdzeniom oskarżonego. B. B. posiadał spis materiałów, które odbierał z terenu budowy, a które należały do firmy leasingowej. P. D. kategorycznie zaprzeczał, aby sprzęt należący do firmy (...) został bezprawnie przejęty przez firmę, w której pracował. Sąd nie ma powodu aby podważać wiarygodność zeznań tych świadków. Oskarżony wyraża wyłącznie sugestie co do nieuczciwości działań innych osób, bądź firm natomiast nie posiada żadnych dowodów na takie praktyki. Z zeznań P. D. wynika, iż oskarżony sprzęt z terenu budowy zabierał kilkoma transportami. Z zeznań M. W. z kolei należy wnioskować, iż oskarżony wywiózł dzierżawione szalunki na inne budowy (przynajmniej tak przedstawiał to M. W., który chciał ten sprzęt obejrzeć, lecz oskarżony mu tego nie umożliwił). Zamienne jest to, że oskarżony nigdy nie zgłaszał zarzutów przywłaszczenia dzierżawionego sprzętu przez osoby trzecie, a sugestie w tym zakresie sformułował dopiero w przedmiotowym postępowaniu. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pod koniec 2013 roku oskarżony miał poważne kłopoty finansowe, które skutkowały zakończeniem działalności gospodarczej. Nie rozliczył się ze swoimi pracownikami, kontrahentami. Zeznają o tym chociażby wspomniany M. W. czy też M. J. (por. k. 430-433). Nie można wierzyć oskarżonemu iż nie pamięta sposobu rozliczenia się z firmą (...) ściślej powodów, dla których sprzęt tej firmy nie został jej zwrócony. Należy przywołać tu po raz kolejny zeznania M. W., który wielokrotnie interweniował w tej sprawie u oskarżonego (podobnie jak A. K.). Oskarżony w pewnym momencie stał się nieuchwytny, przestał odbierać telefonu. Początkowo zaś usilnie obiecywał zwrot dzierżawionego sprzętu. Wszystko to wskazuje na to, iż oskarżony ów sprzęt po prostu przywłaszczył rozporządzając nim w nieustalony sposób i tylko on jest za to odpowiedzialny.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 284 § 2 kk. Przywłaszczył rzeczy ruchome, które na mocy umowy zostały mu powierzone. Jako datę popełnienia czynu sąd przyjął dzień, w którym po wypowiedzeniu umowy oskarżony zobligowany był do zwrotu sprzętu (por. § 1 1 ust. 3 umowy – k. 84).

Spoleczna szkodliwość tego czynu jest wysoka, wyraża się w pogwałceniu dobra chronionego prawem jakim jest mienie. Wartość mienia przywłaszczonego przez oskarżonego jest istotna. Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim (specyfika działań oskarżonego wyklucza inną postać zamiaru). Sąd nie ujawnił żadnych okoliczności wyłączających, bądź ograniczających zawinienie. Oskarżony jest osobą dorosłą, w pełni poczytalną.

W toku postępowania nie tylko nie wyjawiał prawdy, co do sposobu postąpienia z przywłaszczonym sprzętem, ale próbował w sposób bezpodstawny obwiniać osoby trzecie. Okolicznością obciążająca dla oskarżonego była uprzednia jego karalność, choć za przestępstwa innego rodzaju. Rozważania te doprowadziły sąd do wymierzenia oskarżonemu kary jednego roku pozbawienia wolności. W ocenie sądu tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Oskarżony był już w przeszłości karany, odbywał karę pozbawienia wolności w rozmiarze 4 lat, pomimo to powrócił do przestępstwa. Okoliczności te świadczą o tym, że zasadnym jest wymierzenie oskarżonemu realnej dolegliwości gdyż tylko taka może skłonić oskarżonego do refleksji na temat własnej postawy. Uwzględniając wniosek pokrzywdzonego (por. k. 337) sąd orzekł wobec oskarżonego D. W. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości.

Sąd przyznał obrońcy oskarżonego ustanowionemu z urzędu wynagrodzenie, którego wysokość ustalono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714). Wysokość wynagrodzenia uwzględnia podatek od towarów i usług (23%).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich zapłata przekracza możliwości płatnicze oskarżonego. Zważyć należy, że oskarżony jest bezrobotny bez prawa do zasiłku, nie posiada majątku, swoje aktualne zadłużenie szacuje na 4 miliony złotych, a czeka go przy tym długotrwały okres izolacji więziennej.

SSR Robert Drózdź